

Del Llibre d'Evast i Blanquerna

Lectora: Montserrat Llusà

A l'entrant de la ciutat estaven fembres de bordell. Un jorn s'esdevenç que el canonge de plors passava per aquell lloc e viu gran re d'aquelles fembres; e assec-se costa elles e començà a dir aquestes paraules:

—Plorar vull los pecats d'aquestes fembres que es venen als demonis per un diner. Tot lo món no val una ànima, e cascuna dóna sa ànima, per un diner, al demoni. A plorar me cové com lo príncep no veda que en aquest lloc aquestes fembres, qui fan pecar los hòmens, no estien. Ploren mos ulls com no és en esta ciutat qui precur que aquestes pobres fembres no haguessen aquest ofici.

Del Llibre de meravelles

Lectora: M. Rosa Varias

Can Fèlix hac estat llongament en esta consideració, ell demanà a l'ermità, per qual natura la mare ama més fill que filla, com sia cosa que filla sia pus semblant a ella que son fill.

—Fill —dix l'ermità—, en la natura per la qual femna ama més haver fill que filla, és significat per qual natura hom deu desiujar haver infants, ço és saber: que per ço com Déus ama demostrar e significar sa virtut e sa semblança pus fortment en la creatura pus noble que en la menys noble, vol que per natura am més fembra haver fill que filla, per ço com hom és pus noble, e pus forts, e pus savi creatura que fembra. E aitant com hom és pus noble creatura que fembra, d'aitant fembra deu més amar haver fill que filla, per ço que de si mateixa haja fill, on haja més de semblança de Déu que en filla.

Del Llibre d'Evast i Blanquerna

Lectora: Ahmed Lahouir

A l'entrada de la ciutat hi havia prostitutes. Un dia s'esdevingué que el canonge plorant passava per aquell lloc i va veure moltes d'aquestes dones; i es va asseure al seu costat i els va començar a dir aquestes paraules:

—Vull plorar els pecats d'aquestes dones que es venen als dimonis per un diner. Tot el món no val una ànima, i cadascuna dóna la seva ànima al dimoni per un diner. Em convé plorar perquè el príncep no prohibeix que aquestes dones que fan pecar els homes estiguin aquí. Ploren els meus ulls perquè en aquesta ciutat no es procura que aquestes pobres dones no tinguin aquest ofici.

Del Llibre de meravelles

Lectora: Irina Savenok

Estant Fèlix en aquest pensament, demanà a l'ermità per quina naturalesa la mare estima més el fill que la filla, ja que la filla té més semblança amb ella que el seu fill.

—Fill —dix l'ermità—, la mare s'estima més tenir un fill que una filla perquè és natural desitjar tenir infants, és a dir: així com Déu prefereix demostrar i significar més la seva virtut i la seva semblança en la criatura més noble que en la menys noble, vol que sigui natural que la dona desitgi tenir més un fill que una filla, perquè l'home és més noble, i més fort, i una criatura més sàvia que la dona. I, a més, com que és una criatura més noble que la dona, la mare ha d'estimar més un fill que una filla, i ha de voler tenir un fill, perquè té més semblança amb Déu que una filla.

CATALÀ ANTIC

Del Llibre de les bèsties

Lectors: Luza Gómez

Na Renart recontà al Lleó, e dix que dementre l'hom faïa son testament, lo gall cantà, e lo ca reprès lo gall, que cantava, pus que son senyor devia morir. Molt se meravellà lo gall com lo ca l'havia reprès de son cantar, e lo ca li recontà com son senyor devia morir, e volia morir, per ço que sa muller visqués. Respòs lo gall, e dix que bé estava que morís, car àvol hom era, car no sabia ésser senyor d'una fembra. Adoncs lo gall cridà deu gallines que havia, e totes les féu ajustar an un lloc, e faïa d'elles ço que es volia. Açò féu lo gall en significança que lo ca s'aconsolàs de la mort de son senyor. Ambdostos se consolaren de la mort de son senyor, e lo gall cantà, e lo ca s'alegrà. "Companyó", dix lo ca al gall, "si tu haguessis tan folla muller com ha mon senyor, ¿què li faeres, si es fos aventura que en aquest cas t'aportàs de mort, en què ha aportat mon senyor?". Adoncs lo gall dix que si ell fos en lloc de son senyor, que ell tallaria cinc vergues d'un magraner que havia en l'hort, e que batria tant sa muller, tro totes les hagués trencades, e fasés menjar e beure sa muller, o que la lleixàs morir de fam e de set. L'hom, que hac entès les paraules que el ca e el gall havien dites, se llevà del llit, e féu ço que lo gall havia aconsellat; e sa muller, con fo bé batuda, menjà e bec, e féu tot ço que son marit volc.

CATALÀ ACTUAL

Del Llibre de les bèsties

Lectors: Marta Escudé

Na Renard digué al Lleó que mentre l'home feia el seu testament, el gall cantà, i el gos renyà el gall, que cantava, perquè el seu amo havia de morir. Quedà parat el gall perquè el gos l'havia renyat per cantar, i el gos li explicà com el seu amo havia de morir, i volia morir, perquè la seva muller visqués.

El gall li va respondre, i li va dir que estava bé que morís, ja que ell no sabia ésser senyor d'una dona. Després el gall cridà deu gallines que hi havia, i a totes les arraconà en un lloc, i va fer amb elles el que volia. Això va fer el gall per dir al gos que havia d'alegrar-se de la mort del seu senyor. Tots dos s'alegraren de la mort del seu senyor, i el gall cantà, i el gos s'alegrà. "Company", digué el gos al gall, "si tu haguessis tingut una muller tan boja com el nostre amo, què li faries, si ella et portés a morir, com ha portat el nostre amo?". El gall va dir que si ell estigués al lloc del seu amo, que ell tallaria cinc vergues d'un magraner que hi havia a l'hort, i que pegaria moltíssim a la seva muller, fins que les hagués trencades, i faria menjar i beure la seva muller, o la deixaria morir de fam i de set. L'home, que havia entès les paraules que el gos i el gall havien dit, es llevà del llit, i féu el que el gall havia aconsellat; i la seva muller, quan fou ben apallissada, va menjar i beure, i féu tot allò que el seu marit va voler.

Textos de Ramon Llull llegits per alumnes dels cursos de català durant la xerrada
"Les dones en l'obra de Ramon Llull", a càrrec de l'historiador i voluntari Josep Bosch.

Acte d'inici de curs i del Voluntariat per la llengua - 8 de març de 2017